

[Løje.]

paa en meget overbevisende Maade faaet Bekræftelse derpaa. Vi har set, hvorledes det er gaaet med Æblerne, vi har set, hvorledes det er gaaet med Fisken, og jeg tror ikke, de københavnske Husmødre i særlig Grad har glædet sig over, at de har faaet lave Frugtpriser og lave Fiskepriser, naar de i Virkeligheden ingen Ting har kunnet faa af disse Næringsmidler.

Med det samme vi taler om Æblerne, finder jeg Anledning til at fremsætte en Bemærkning med Hensyn til Frugtavlens, nemlig den, at Erhvervsfrugtavlens ledende Mænd gør vel i det Aar, vi er inde i, at undlade at opstille Kalkule over Frugtavlens, saaledes som det skete sidste Aar, før Frugttræerne endnu har begyndt at blomstre. Naar man undlader dette, vil man sikkert ikke opleve de store Skuffelser, som der har været i Forbrugerkredse over, at den Rekordfrugtavl, som blev profeteret i Fjor omtrent ved denne Tid, ikke kom frem paa Markedet. Sandheden er sikkert den, at denne Rekordfrugtavl udeblev ganske, og i Stedet for blev det en forholdsvis beskedne Frugtavl; men der er ikke noget at sige til, at Forbrugerne har fæstet sig ved dette, at de mange Æbler, som en af Frugtavlens ledende Mænd havde fortalt vilde komme frem i Sommerens Løb, udeblev fra Markedet.

Men vi har altsaa lært en Del, siden Smørloven sidst var til Behandling. Der er dog enkelte, som endnu intet har lært, og det synes at være Tilfældet med det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen. Han har intet lært i den Tid, der er gaaet, men det maa vi jo tilgive det ærede Medlem. Han fandt Anledning til at fremsætte nogle af de gamle Betragtninger, som vi kender, og som vi vist ikke i dette Øjeblik skal lægge nogen Vægt paa. Det er noget, der skal siges, men der er ingen, der regner i særlig Grad med det. Siden vi fik Smørloven, har der i det allervæsentligste været Ro om Spørgsmaalet.

Jeg finder Anledning til at bemærke, at det har glædet mig i Dag i „Nationaltidende“ at læse en Leder, hvori man behandler Kornloven, og hvori der paa en klar og overbevisende Maade gives Udtryk for Nødvendigheden af at opmuntre Produktionen gennem forsvarlige Priser „Nationaltidende“ laa vel ikke i Spidsen, dengang der var Tale om at forfægte helt andre Anskuelser, men i alt Fald er det glædeligt, at Pressen nu kommer ind paa at se fornuftigt og sundt paa hele dette Spørgsmaal. For det, det drejer sig om i dette Øjeblik, er ikke at

sætte Producenter og Forbrugere op mod hinanden. Tværtimod har alle vi, der sidder i denne Sal, og alle andre, som har Lejlighed til at tale til Offentligheden, Pligt til at søge at skabe Forstaaelse mellem de to Parter; det gavner begge Parter, det gavner Samfundet, saaledes som Forholdene er i denne Tid.

Maaske har vi dog endnu ikke lært tilstrækkeligt; de Udtalelser, Slagteriernes Formand, Hr. Byriell, i disse Dage har fremsat ved Slagteriernes Delegeretmøde her i København, kunde tyde derpaa. Han meddeler bl. a., at Svinelagtingerne paa Landets Slagterier er gaaet ned fra 3 475 000 i 1940 til 2 054 000 i 1941, eller en Nedgang paa 40 pCt., og der er i og for sig ikke noget overraskende i denne betydelige Nedgang, idet den er en Følge af den lille Høst og de udeblevne Tilførsler. Hr. Byriell fremhæver stærkt, at nu maa vi ikke komme længere ned med Slagtingerne, men samtidig siger han — og det er jeg i det væsentlige enig med ham i —, at det er muligt at fastholde den nuværende Produktion, nemlig gennem en udvidet Dyrkning af Kartoffler og Rodfrugter. En Prisforhøjelse paa Flæsket er imidlertid uomgængelig nødvendig for, at denne Omlægning kan gennemføres.

Jeg har bemærket, at der ved mange Lejligheder agiteres kraftigt for en udvidet Dyrkning af disse Produkter, Kartoffler og tørstofrige Roer — sidst hørte vi i Forgaars et kraftigt Indlæg fra et æret Medlems Side vedrørende dette Spørgsmaal —, men jeg er ikke helt sikker paa, at der kommer tilstrækkelig Fart i denne Omlægning, hvis der ikke kommer en Prisforhøjelse paa Flæsk, saaledes at Landmændene kan skønne, at det bliver rentabelt at producere Flæsk. Den, der er lidt kendt med Forholdene i Landbruget i dette Øjeblik, vil vide, at der daglig slagtes ned paa Svinebestanden — Avlsdyr, store Svin, smaa Svin. Det kan føre til meget uheldige Resultater, hvis dette fortsættes ogsaa til Sommer, det vil sikkert alle kunne forstaa.

I Henhold til, hvad jeg her har udtalt, mener jeg, at det foreliggende Lovforslag er en Nødvendighed. Det er for øvrigt tilfredsstillende at erfare, at det Beløb, den højtærede Landbrugsminister mente det vilde blive nødvendigt for Staten at tilskyde i Løbet af Vinterhalvaaret, bliver nedsat med ca. 5 Mill. Kr.; det er desværre ikke altid, at de Kalkuler, Regeringen opstiller, falder ud til den Side, det her har været Tilfældet. Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til en hurtig og velvillig Behandling.